

#### IV

*Soudce Ti rozmlouvá o své budoucnosti v kuchyňské komoře;  
První paní s nasazením vlastního života uniká před šálem.*

Nazítří po té smutné noci se Ti dověděl, že na něj v přijímacím sále čeká posel z kanceláře Císařské rodiny.

Byl to malý mužík s propadlými tvářemi, patrně trochu krátkozraký, protože často mhouřil oči. Zpod tmavozeleného čepce barevně sladěného s šatem mandarína šesté třídy mu vylézaly prameny šedivých vlasů. Ti mu kráčel v ústřety a oslovil ho potichu, jako kdyby byl ochraptělý. Ťin Jü-liou se uklonil a spustil obvyklou poklonu:

„Nejprve chci Vaší Excelenci, vévodovi z Liang, blahopřát ke šťastnému sňatku, který...“

Ti zvedl ruku. Pravda, jeho První nevypadala na to, že by měla v úmyslu ze svých komnat vyjít, ale chtěl ji ušetřit pohledu na návštěvníka.

„Dovolte, abych vás zavedl do pracovny, kde si budeme moci popovídat uvolněněji.“

Zatáhl ho na dvůr vyhrazený služebnictvu. Personál se vzdálil, nechal tam prádlo namočené ve škopcích,

prostěradla sušící se na podpěrách, špinavé nádoby, kozu i kuřata. Pan Ťin nevyžadoval společnost, která by se rovnala té ministerské, a šel rovnou k věci.

„Posílají mě za vámi kvůli malému problému...“

Soudci se zdálo, že se jeho hlas příliš rozléhá. Uchopil ho za paži.

„Ukáži vám svou sbírku keramiky.“

Zavedl ho do špajzky, kam ukládali amfory s vínem obalené slámou a džbány plné oleje a nasolených potravin. Když zavřel dveře, oba muži se ponořili do pološera.

„Nemohu zapudit svou První,“ zašeptal Ti, „ničím se neprovinila!“

Navzdory zdánlivé dobromyslnosti byl Ťin Jü-liou smírlivý asi tak jako řihnutí boha hromu.

„Ovšemže ano, pane vévodo. Stačí najít důvod. Co si myslíte o cizoložství? Byli jste spolu asi třicet let, myslím? To by v tom byl čert, kdyby...“

Soudce Ti zbledl. V hlavě se mu tlačily protichůdné myšlenky. Byl si úplně jistý, že jeho První nikdy... A i kdyby byla... Ale ne, tak obezřetného soudce nemohli oklamat.

Úředník z Kanceláře pro rodinné záležitosti to téma opustil: propastné rozpaky, do nichž uvrhl svůj protějšek, rozhovor komplikovaly.

„Jak víte, existuje sedm zákonných důvodů pro zapuzení. Měli bychom zvolit přílišnou klevetivost. Když není člověk ženatý, nedovede si představit, jak je to nesnesitelné. Z mého pohledu je to větší utrpení než nevěra. Při ní u toho aspoň manžel nemusí být.“